

Bestaffenheden af det Korn, der er gaaet ind over den vidisfrakte russiske Gærds hidtil, til Bestaffenheden af det Korn, som over Østersøen vil blive sendt os fra russiske Havne; det tror jeg, at man med Sikkerhed kan sige. Smidlektid vil jeg dog gjenkalde i Grindringen overfor det ærede Thing, hvad jeg udtalte før, at jeg paa ingen Maade stiller mig paa det Standpunkt, at man enten skal lægge saa liben Bægt paa Tilveiebringelsen af en saadan Transit, eller skal anse den nuværende Skibsafgift for at være saa ringe Hindring derfor, at man skal lade den uændret. Det har jeg ikke udtalt; tværtimod, jeg har sagt, at, dersom man ved en moden, nøie Overveielse af Spørgsmaalet kommer til det Resultat, at vi bør lette Tilstedekommissen af en saadan Transit, antager jeg, at vi let ville finde andre Maader dertil, end netop at fæste hele den udenrigske Skibsafgift overbord. Dersom det ikke skulde blive misforstaaet, som om jeg havde et saadant Forslag i Baghaanden eller kunde være villig til at stille det eller gaa ind derpaa uden nærmere Undersøgelse, vilde jeg, blot for at illustrere min Tanke, angive en Maade, hvorpaa hele den Hindring for Transitten, der ligger i Skibsafgiften, saa overmaade let og radikalt vilde kunne heves — jeg forudsætter stadig, at der kun er Tale om det russiske Korn. Dersom man f. Ex. ophævede Skibsafgiften faavel for Indførsel som for Udførsel af alle Kornvarer overhovedet, vil det ærede Medlem vist indrømme mig, at saa var hele den Hindring for den russiske Transit, som ligger i vor Skibsafgift, fjernet med et Pennestrøg. Det er kun een Veie, ad hvilken det kunde gøres; der er utvivlsomt flere. Jeg har kun villet værgе mig imod, at man af Hensyn til den Mulighed, at tilveiebringe en fordelagtig Transit af russiske Varer til Kjøbenhavn, skulde fæste 7—800,000 Kr. Statsindtægt overbord. Det er kun det, jeg har villet gjøre. Kommer man til den Anskuelse, at vi bør gjøre Noget for at fremme, at en saadan Transit kan komme tilstede, saa er jeg med. Men jeg er ikke med til at bruge saa radikale Midler, som det vilde være at vedtage det foreliggende Lovforslag. Naar jeg flere Gange har udtalt mig mod den udenrigske Skibsafgift, udtalt, at den efter min Mening ikke ret vel lader sig principielt forsvare, og at den altsaa maa falde, saa hidrører det jo paa ingen Maade fra, at jeg som mange ærede Medlemmer af Rigsdagen har nogen Modbydelighed for indirekte Statsafgifter overhovedet — tværtimod —, og heller ikke fra, at jeg har nogen særlig Modbydelighed for den indirekte Afgift, som man kalder Indførselstold — tværtimod —, men det hidrører fra, at denne Indførsels- og ogsaa Udførselsafgift hviler lige tungt paa alle Varer uden noget Hensyn til deres Værdi. Ja, jeg turde sige uden noget andet Hensyn til deres hele Bestaffenhed end til deres Bægt og Rumfang. Det er det Æneste,

hvortil der tages Hensyn ved Skibsafgiften; der betales jo nemlig den samme Skibsafgift af en Læst Mursten og af en Læst Silkevarer. Det er det Ufornuftige ved Skibsafgiften, at den lægger een og den samme Indførselsafgift paa Varerne uden Hensyn til deres Værdi. Vilde man bibeholde den samme Indtægt af Skibsafgiften som en indirekte Afgift, eller endog bibeholde samme som en paa Indførslen hvilende Afgift, ja, saa vilde man jo let kunne sjerne det Ufornuftige, der ligger i den Maade, hvorpaa de 7—800,000 Kr. nu komme tilstede, ved en meget lille Forhøielse af alle de andre Toldsatser over Et, og saa vilde jo den af mig paaviste Vanskelighed, at den hviler paa Varerne uden Hensyn til Bestaffenheden, være fjernet. Det er iøvrigt ingenlunde min Mening, at ville forelægge noget Saadant for det ærede Thing, og jeg vilde endogsaa sandsynligvis maatte modsætte mig det, dersom det ærede Thing vilde foreslaa det; men jeg angiver det kun for at vise, at jeg paa ingen Maade er naaet til at fæste en hel Afgift overbord, fordi den er ufornuftig. Det, der er det Naturlige, er, at man saa ombytter den med en fornuftig Afgift, og det er Forsøg derpaa, som jeg stadig faaer. Det fremsatte Forslag har jo en ganske fortræffelig Egenkab, en Egenkab, som Ingen kan sætte mere Pris paa i et Lovforslag end jeg, og det er dens Korthed og lette Overfsuelighed; men denne prisfælle Egenkab er dog ikke i og for sig tilstrækkelig til, at jeg for mit Vedkommende kan faae Lovforslaget til at glide ned. Jeg vilde have fundet mig i, og jeg vilde langt have foretrukket, om de ærede Forslagsstillere til disse saa smier, der foreslaa Skibsafgiften ophævet, havde knyttet lige saa mange Paragrafer, om det skulde være, som der er smier i deres Forslag, indeholbende Bestemmelser om, hvorledes et Æquivalent skulde komme tilstede. Men der er ikke i Lovforslaget noget Spor af, at det har været de ærede Forslagsstilleres Mening, at et saadant Æquivalent burde tilveiebringes, og heller ikke har den ærede Ordsrører for Forslagsstillerne med nogen eneste Ytring antydet, at han for sit Vedkommende vilde kunne gaa ind paa noget Saadant. Det ærede Medlem for Kjøbenhavns 5te Valgkreds (Wille) betonedede stærkt, hvor heldbringende Ophævelsen af Skibsafgiften vilde være for Udviklingen af Høndel og Industri her i Landet, ganske afset fra, hvad den kunde bidrage til at fremme den meget omtalte russiske Transit. Men der var Et, som det forekommer mig, at det ærede Medlem ikke havde Die for, og som dog blev fremdraget temmelig stærkt, da det samme Spørgsmaal i forrige Samling forelaa, og det er det, at disse 7—800,000 Kr., som gaa ud af den danske Statskasse, sandsynligvis for en stor Del vilde gaa i fremmede Statsborgeres Lommer, — sandsynligvis. Det er jo et Spørgsmaal, som selvsølgelig ikke kan finde nogen bestemt Be-